

τὰ τὰς ἀρχές τῶν τοῦ σπινών. Λεπτά πάντα
δέοντες δύτοντος, μελισταὶ λαμβάνονται από-
ρητα, ὅταν τὸ δέοντον ἀντοῖς ωστῇ; Ηὕτη
πάντα μελισταὶ διασπᾶται, ἀεὶ τοιωτάτον
τε καὶ ἰχθυός ἐλκεται καὶ κατέται; ὅταν οὐδὲ
δέοντος καὶ σφασθράς ἀδύομελέων τὸ μοξίων εἰς
τὸ περόδεν τῶν τοῦ δέοντος πις, συμβάνεται ἡμεράντι-
ασθενεῖς ποιωτάτον, ἐπειδεγμάρων εἰς τούμ-
ποφθοράν αἵστην απόστοις τοσύντητοιχευτέοις
ζίνει. Οὐσφαὶ τὸ δέοντος σφασθρότερον. μ. Διά τοι
τὴν περπάτων οἱ καὶ ταῖς ὁδοῖς ἀκοποὶ περι-
εῖσιν, οἱ αἰώνιοις τὸ δέοντον διὰ τὸ πλάνον φο-
ροὶ ὄρθιοι. Καὶ τοῦτον παντὶ τῷ σπινώντι;
οἱ δὲ τοῖς ὄμαλοῖς, τὸν αἰώνιον κοπαδέσ-
ποτοῖς γράμματοῖς μέρεστοὺς πόνοις παρέχου-
σιν· οἱ δὲ τοῖς αἰώνιοις, παντελίσιοις
μέλλοντοῖς [εἰς] ἀπαν τὸ σπινώντα γένεται μέλλοντον
ἰχθυόντος τὴν τοῦ πονού παρέχου-
σιν· οἱ δὲ τοῖς αἴσιοις τὸ δέρματον ποτούνται παρέχου-
σιν, πλειστά τὸν πόνον παρέχουν. Μή καὶ
τοῦτοι διφάτταις ἐμποιοῦνται, ἰχναγόνοις· οἱ δὲ
ἐν τοῖς πύχεσι, σφετέρεσιν τὸ σπινόν ποιοῦσι,
καὶ τὴν σπίνων δημημπιπικωτέρεις. τοῖς γράμμα-
νέρεστοις μὲν αἴσιοις τὸ δέρματον ποτούνται παρέχου-
σιν τοῦτον τὸν αἰώνιον τοῦ πονού παρέχουσιν,
τοῦ μὲν τοῦ πόνου κατεύγεστοι, τοῦ δέρματος
αἴσιοις ἐν αἴσιοις τοῖς δὲ σπινόν περιειπο-
νοῦσιν, οἱ διωδόροις κρατεῖσι διὰ πάσους ἀν-
τῆς ὄμαλος οἱ αἴσιοις τὴν πεταῖται τὸ δέπτο-
ντερον καὶ ἰχναντικά περιειποῦσιν, οἱ δὲ αἴσιοις,
τοῖς δέσφιν μελισταὶ ποιοῦσι πονεῖν οἱ δὲ κα-
ταντεῖται, τοῦ μηροῦ· τοῖς γράμματον τὸ βάρος
παντὸν ἐμπίποντος κόποις εἰσόδε παρέχουν. οἱ δὲ
παρέχουσιν τὸν τοῦ δέρματος βίᾳ περιεγένετος,
ἐπιδερπάνεται. Σίδο τοῖς τοῖς διφάτταις ἐμποιεῖ-
σι τὸ πελματικόν παρείχοντες, ἰχναγόνοις, καὶ
τοῖς δέσφιν ὄδυσσος. τὸ γράμματον παλεπόντος
εἰσχεράρα, τὸ δέσφιν κέρατοποιοῦ τοῦ δὲ αἴσιο-
τον τὸν δέσφιν αἰαγκάζοντες πονεῖν μέλλο-
σι. οἱ δὲ τοῖς αἴσιοις περιείποται, τοῖς τε μη-
ροῖς καὶ τοῖς πεταῖσιν τὴν σπελὴν παρέχουσι
κόποις. συντάσσεται γράμματος τοῖς νεύροις
καὶ τοῖς μηροῖς, βιάζεται θυντήμης τῆς αἴσιοι-
στος ἀντοῖς. οἱ δὲ τοῖς μαλακοῖς, τοῖς
ἀρδηροῖς κοπαδέσποτοῖς εἰσί. τὴν γράμματον πα-
κητῆς τοῦ κέρατον ποιοῦσιν, ἀπεὶ σιδηρούσιν
τῆς βάσεως. τὸ δὲ αἴσιον δέσποτον περιεβλημα.

cis facta ambulatione, articuli potissimum per-
trebescit, cum solū succumbat, dilabatur, & cedat. Eadem autem quæstio est.

A temporis feruentem, corpus cibo immo-
dico pressum exastuet. 37 Quamobrem
qui cursum concitatè agunt, conuulsis ma-
xime corripiantur, vbi quis inter curren-
dum eis substiterit? An quod ea potissi-
mum diuelluntur, quæ in partem contra-
riam vehementer trahimus, atque moue-
mus. Cum igitur homini currenti, vehe-
menterque membra vltra propellenti, quis obuiam factus obstituerit, accidit ut
in partem retorqueantur contrariam, quæ
ad huc antea periendunt, atque protipiunt.
Itaque diuulsio eo vehementior incidit,
quo cursus contentius agitur. 38 Cur am-
bulationes minus laboriosæ sunt, quæ i-
næquales, quam quæ rectæ aguntur? An
quod elatio erecta secundum naturam
corporis vniuersi est. Ideo ambulationes,
quæ loca æquivalent, laboriosiores
sunt, quam inæquabiles sunt, quod in eas-
dem partes labore admouent, quod i-
næquales illæ non faciunt: disperciunt e-
nim magis in omnes corporis partes. Ca-
lidis vero temporibus, arctæ ambulatio-
nes plus valent, quam frigidis, quippe quæ
partibus externis laboris plus adferant, &
quidem sudorem ob eam rem euocando
extenuent. Frigidis contrâ carnem red-
dunt constantrem, & stomachum excita-
rent, ciborumque faciunt audiorem. Par-
tibus enim internis calorem augent, mem-
brisque ad frigoris appulsum torpenti-
bus, locum intimum calore amplificato
efficacius purgant. Carnem verò solidio-
rem efficiunt, ut quæ per eam vniuersam
nequeant superare. Acclives etiam am-
bulationes laboriosiores sunt, quam de-
clives, magisque extenuant. Faciunt e-
nim acclives, ut lumbi potissimum labo-
rent: declives, ut femora. Pondus enim
totum femoribus incumbens, grauissimè
premit: quod item, cum præter naturam
sursum efferti à calore cogatur, maiorem
in modum calefacit. Itaque efficitur, ut
arduum ambulandi genus sudores mo-
ueat, spiritum suspendendo extenuet, lum-
bis dolorem infligat: crura enim magna
cum difficultate se in sublime recipiunt,
lumbos inflectunt, frangunt, evellunt:
quibus de causis labor præcipuus sequa-
tur, necesse est. Locus autem duris, ac re-
nitentibus habite ambulationes, muscu-
los, & nervos crurium effatigant, quip-
pe quæ contentiones tam nervis, quam
musculis moueant, cum enixu agantur
violentio. Mollibus verò & cedentibus lo-
ribus sentiunt. Flexus enim articulorum per-
trebescit, cum solū succumbat, dilabatur, & cedat. Eadem autem quæstio est.